

לתה אופנה על
זיקולינסקי בע"מ
אביב, רח' אלנבי 45

פרסום העליון

ו. ה. רוברט מציג

את

גדול רקדני ספרד

לואיסילו

והבאלט הספרדי שלו

היכל התרבות

מוצ"ש 9.1 ב-8.30

(ההכנסה מוקדשת לקרן נכי מלחמת השחרור)

הצגה חגיגת

יום ד' ב-13.1 8.30

בת"ים: 11.1 ב-8.30

חיפה: 12.1 ב-9

פתח תקוה: 14.1 ב-8.30

קרית חיים: 15.1 ב-8.30

רמת גן: 17.1 ב-8.30

ירושלים: 18.1 ב-9

כרטיסים:

תל-אביב: רדיו-אודיון, כנה,

רוקוקו, לאן, במה,

חיפה: גינצבורג-יובל, נובה,

ירושלים: משרד כהנא.

פרסום בלקין

במרחב

(המשך מעמוד 6)

השלישית זלמן סוזאבי לדון באפשרות של חרם נגדי. לח"כ הצ"כ היתה סיבה טובה לחשוב כי החרם הנגדי יצליח. הוא הסתמך על ידיעה, לפיה מסר ישראל זיו, בעל ה-חנות המפורסמת מרקט אנד סופר, כי יפסיק להשתמש בסחורה ערבית עד לביטול החרם הערבי.

אולם הצעת החרם הנגדי מתה כמעט ב-אותה מהירות בה נולדה. כי דוברי המ"ש שלה הופיעו בוועדה-החוק והבטחון, אליה הועבר הדיון לפי הצעת משה שרת, הודו כי החרם אינו מעשי. הנימוק: בארצות-הברית ובאנגליה, הארצות העיקריות בהן התקיים החרם כבר לפני ארבע שנים, קיים חוק חמור האוסר פעילות מאורגנת להחרמת תוצרת. תחת זאת הסתפק משרד-החוק באיפול מלא על התפשטות החרם. בארץ לא הופיעו כמעט ידיעות על התרחבות הרשת. למשל: התקנה המצרית לפיה כל נתין של רע"ם הקשור בהפרת החרם יהיה צפוי ל-10 שנות עבודת-פרך או לקנס של חמישה מיליון לירות מצריות.

בלי כננות מרוסקות. כל הידיעות על כשלונות מסחריים בגלל החרם הערבי הושטקו, פרט למקרים הבולטים, אותם אי-אפשר היה להעלים, כמקרה חברת הנפט של שאת תוצרתה החרימו יהודי דרום-אפריקה, ורינו. "מדוע צריכים להגיד לערבים שהם הצ"ל, ולפרסם למשל שחברת תמרוקים צ"ר פתית עזבה את הארץ בגלל החרם?" ניסה להסביר את מדיניות בתי-הדין איש משרד-החוק.

אולם העובדה המכריעה לא השתנתה. אחת אחרי השנייה עזבו השנה חברות ידועות את הארץ. פירמת מכוונות-הכתיבה המפורסמת רמינגטון הפסיקה מאז-ומתן שהתנהלה אתה. אחריה עקדה במצעד המחרימים חברת ש"י מורי היקרות היינס, שברגע האחרון נמנעה מלקנות מתגובה עשרות סוגות של בננות מרוסקות, העדיפה לשלם פיצויים.

השבוץ היה ברור כי החרם יתפס. שום חרם נגדי אינו בר-ביצוע. מי שהיה קרוב לעניינים לא הופתע מן ההחלטה הצרפתית. גם גולדה מאיר, שמעמה לפני שנה מפי זאק סוסטל כי מששלת צרפת לא התערב בעניינים אלה, תספק רק נשק לצה"ל, נסעה בשלחה לקאמרון, לא מיהרה לחזור. כי איש בישראל לא האמין שאפשר לפתור את בעיית החרם. הוא היה רק חלק מכלל המאבק בין ישראל וארצות ערב.

בחירות

יתח גבוה

השלישי בנובמבר שינה דבריו רבים ב-ישראל. אחד מהם: השליטה הבלעדית בחעד עובדי חברת החשמל. שהתבטאה בשלטון מחלט על קולותיהם של אלפי עובדים ועל קרנות של מיליוני לירות. לפני הבחירות לכנסת אירע מאורע משמח: המגע שנתק בין הנהלת החברה, הנתונה בידי מפא"י, ובין ועד העובדים בו שלטו אנשי אחדות-העבודה, חודש. הפרשי מש-כורות, עליהם נאבקו עובדי החברה חדשים רבים, חולקו - ארבעה ימים בלבד לפני היום הקובע. עובדי חברת החשמל הלכו לקלפיות כשמתת גבוה של אהדה למפא"י בליבם.

למחרת הבחירות לכנסת התקיימו הבח"רות לחעד העובדים. החיבור המחודש לרשת הכספים עור. מפא"י הצליחה אחת ולתמיד למ-גר את שלטון אחדות-העבודה בוועד-העובדים.

ממתודה עד אילת. אולם הנצחון לא היה שלם. בין הועד החדש לבין קופת ה-תגמולין של העובדים, בה היו מצויים אותה שעה מיליוני לירות, שנובו מעובדי חברת החשמל משך שנים, שרר קצר חשמלי. כי השולטים על הקופה היו עדיין הבוסים הישנים מאחדות-העבודה. מפא"י החליטה להחליף את הפקקים.

החדש עומדות להתקיים הבחירות להג-הלה המוסד הכספי של העובדים. מפא"י, שהבינה כי כדאי לשנות את החיבורים, קבעה שהבחירות, שהתנהלו קודם לכן בכל חלקי הארץ, יערכו הפעם בחדרה. חדרה היא מרכז הארץ, קבעו החעדים החדשים. לשם יוכלו להגיע כל העובדים.

היה ברור כי רק בודדים מבין אלפי עובדי החברה יטריחו עצמם לחדרה כדי להצביע. יהיה צורך להסיע אותם לשם במ-אורגן. הודו השבוע בעצב אנשי אחדות-העבודה: "באותו אופן יכלה מפא"י לקבוע את הבחירות באילת. את האנשים שלנו לא נוכל להסיע אפילו עד פתח-תקוה."

האגם

מ עולם לא הצליחו אנשים כה מעטים באמצעים כה פשוטים, לעורר רעש כה רב בארצות כה רבות. כל שהיה דרוש: מעט צבע, מכול.

בלקן, בלונדון, בשטוקהולם, בנאמיה, ב-ניו-יורק, בוינה ובחצי-התרסר ערים אחרות כינסו מפקדי-מטרה מודאגים את פקודיהם, תבעו מהם לגלות בכל מחיר את אנשי-העויל. העתונות הבינלאומית התפוצצה מהתרגשות בכותרות, באריקאטורות ובמאמרים ראשיים. ממשלות הכריזו על מתן פרסים.

במרכז כל ההמולה עמד קומץ בלתי-ידוע של פרחחים, מטורפים או חורשי-מזימות, שכיסו את הקירות בצלבי-קרב ובסיסמאות כגון: "יהודים, החוצה!" הצלבים היו קט-נים, הסיסמות מעטות, הביצוע פרימיטיבי (ראה שער אחרון). אולם ההתרבות ברחבי העולם היתה עצומה. אחרי ההלם הראשון, עם גילוי הסמלים על קירות בתי-הכנסת הגדול בלקן, גרמניה, גרמה התפוצצה לזעזוע שני, חזק עוד יותר.

כי מקלן התפשטה התופעה לכמה ערים ועיירות גרמניות אחרות. משם עברה את ההרים דרומה, ואת הים צפונה ומערבה. בסוף השבוע היה נדמה כי צלבי-הקרב ה-ת-פשט על פני כל ארצות התרבות המערבית. ארבע-עשרה וחצי שנה אחרי מותו בלא עת, מכורו של אקדח שירה בעצמו, חגג אדולף היטלר במאוחר נצחון בינלאומי.

גברברים, ציונים וקומוניסטים

מ י צייר את צלבי-הקרב? איש לא ידע זאת השבוע בבטחה. אולם כל הגורמים

הפקיד

פאול יוזף שינג, חבר מפ"ל

לגת-הרייז, מן החשודים ב-ציונים של צלבי-קרב בבית-הכנסת שבקלן.

ארגון אנטישמי בינלאומי מסועף. גולדמן, העומד בראש שורה ארוכה של ארגונים חסרי-תכלית שאין להם מה לעשות, הבחין מיד בהזדמנות הגדולה לספק תע-סוקה ותוכן למוסדותיו. הוא הודיע כי יטוס לגרמניה, ידריך שם את הד"ר קונראד אד-נואר ואת מומחי-המטרה מה לעשות.

אילו נגעה הפרשה בכל עם אחר, או בכל כיסמה אחרת, היתה טובעת כעבור כמה ימים בחיוך בינלאומי. אולם כאשר היה ה-מדובר באנטישמיות גרמנית, ובסמלים של צלבי-הקרב, אי-אפשר היה להתחסן אליה ב-הומור, כי אחרי השמדת ששה מיליון יהו-דים בידי אנשים שנשאו את צלבי-הקרב על שרולם, הפך סמל זה לגורם המסוגל לעורר רסט חרדה גם בלב האדשי ביותר.

★ ★ ★

הגרמני אמר: "פריקט!"

ה אם הע-גרמני הוא כיום אנטי-שמי? האם קיים בו סיכוי של ממש ל-

בית-הכנסת בקוסינגטון פארק: צלבי-קרב

החייאת התנועה הנאצית בעתיד הנראה לעין? **מדווח עליכך כתב "העולם הזה":** קשה היה לפרש בדיוק את הבעות-הנפנים של העוברים ושבים שהסתכלו בצלבי-הקרב בבית-הכנסת של קלן. היו אלה לרוב בור-גנים גרמנים שמגננים, במעילים עליונים עבים. הם נראו תמהים, קצת אדישים, ומ-הוא רוצה להזכור בו. אחד הרים את אצבעו אל רקתו, מילמל: "פריקט!" ("משוגעים!") בכל הניגע-לתקופה הנאצית, גרמניה סו-בלת עדיין מהסכין עמוק. הוא נובע מכך שרוב הגרמנים אינם מוכנים עדיין לקבל על עצמם את האחריות למה שקרה, שואפים להטיל את הכל על איש אחד: אדולף היטלר. מדבריהם מסתבר כי היטלר, מטורף גאוני, הצליח באורח פלא להשתלט על עם שלם, לעשות בו ובשמם כאוות נפשו.

המעוניינים עטו על המציאה, השמיעו דעות פסקניות. בין השאר: ● הודיעו מומחים אירופיים כי אין זאת אלא התפרצות של גברברים, שתפסו שזו דרך בטוחה ופשוטה לעשות רעש ופירסומת. ● טען הפרשן והעורך האמריקאי אוכל-הקומוניסטים דייזל לורנס, כי הצלבים צוירו בידי קומוניסטים כדי להבאיש את ריח גר-מניה המערבית ולהרתיע את העולם מלהפקיד נשק כבד בידיה, כחברת נאט"ו. ● הכריזה ממשלת גרמניה המערבית כי המעשים נעשו כדי "לפגוע בשמה של גרמניה בעולם", מבלי לציין מי מעוניין בכך. ● שידר רדיו קאהיר את הסברה כי ה-סיסמות צוירו בידי סוכנים ציוניים, שרצו בצורה זו להפחיד את יהודי העולם, להג-ריצם לעלות לישראל ולהגביר את תרומותיהם. ● גילה נחום גולדמן כי זהו מעשה ידי

* כולל ישראל, שם צוירו גברברים את צלבי-הקרב על קיר באשקלון, הפיצו ידיעות כוזבות על גילוי סמלים נוספים. כמה מר-דעות כוזבות אלה הודפסו בעתונים.